

2) urealiserede ændringer i kursværdien som følge af forkortelse af restløbetiden samt realiserede kursgevinster og -tab på de i nr. 1 nævnte værdipapirer i danske kroner *bortset fra konvertible obligationer* (vor fremhævelse)«.

Selve aktivet, den konvertible obligation, er således omfattet af den udtømmende opgøring i § 3, stk. 3, af aktiver og formueafkast herfra, der er undtaget fra afgiftspligt.

Set ud fra en sproglig fortolkning af realrenteafgiftslovens § 3 e samt de konvertible obligationers indplacering og behandling i øvrigt efter reglerne i realrenteafgiftsloven nås kun det resultat, at den realrenteafgiftsmæssige behandling skal være den samme, hvad enten den sker direkte af medlemmet selv eller via en investeringsforening.

Fortolkningen af realrenteafgiftslovens § 3 e

Der synes at kunne indtræde afgiftspligt af kursværdiændringer og realiserede kursgevinster på investeringsbeviset, hvis investeringen sker via en investeringsforening.

Det er imidlertid ikke noget, der på nogen måde eller med nogen tydelighed fremgår af selve lovteksten i § 3 e, hverken i den nuværende affattelse eller sådan, som bestemmelsen er foreslået formuleret i forslaget § 6, nr. 2.

Opfattelsen nås kun ved en læsning af bemærkningerne i betænkningen til L 241 (Folketinget 1994-95), hvori realrenteafgiftslovens § 3 e blev introduceret. Her anføres følgende:

»Investeringsforeninger, der investerer i konvertible obligationer, og som efter de før 1995 gældende regler ville være fuldt afgiftsfrie, vil efter de foreslåede regler blive omfattet af bestemmelsen i § 3 e, stk. 2, således at der vil indtræde afgiftspligt af kursgevinster samt den del af udlodningen, der hidrører fra renter af de konvertible obligationer. For akkumulerende investeringsforeninger vil der dog indtræde fuld afgiftspligt også af udlodningen.«

Investeringer i investeringsforeningen i blot én konvertibel obligation, synes dette således at medføre, at kursgevinster på investeringsbeviset bliver afgiftspligtigt. Det er imidlertid vanskeligt at få dette til at harmonere med de konvertible obligationers indplacering i realrenteafgiftsloven i øvrigt.

Sammenholdes de fremhævede passager fra realrenteafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1 og nr. 2

med § 3 e, er det vanskeligt at se, hvor lovtekstens ordlyd skulle give belæg for, at en investeringsforenings placering i konvertible obligationer skulle have den betydning for den realrenteafgiftsmæssige behandling, der er beskrevet i betænkningen.

Det er ikke anført nogetsteds, at konvertible obligationer skal behandles på nogen anden måde end den, hvorpå en direkte investering i konvertible obligationer har skullet behandles siden realrenteafgiftslovens fremkomst i 1983. Siden lovens fremkomst i 1983 har konvertible obligationer indtaget en blandet afgiftsmæssig stilling, hvor kun renteafkastet har været afgiftspligtigt. Begrundelsen herfor har været, at den afgiftsmæssige behandling af fortjenester/tab på konvertible obligationer skulle være den samme som for *aktier*. Der henvises til svar på spørgsmål 32 til L 183, Folketinget 1983-84 (L 1983, bil. 49).

Der er endvidere efter vor opfattelse ikke nogen saglig begrundelse for, hvorfor der skulle være forskel på en indirekte og direkte investering i konvertible obligationer. Det ville snarere være mere logisk og naturligt at behandle de konvertible obligationer på samme måde. Herfor taler jo også den måde, hvorpå renteafkastet af kontanter inden for 25 pct.s grænsen i øvrigt behandles. Her accepteres, at renteafkastet er afgiftsfrit, selv om renteafkastet sædvanligvis er afgiftspligtigt efter § 3, stk. 1, nr. 1.

Skjult diskriminering

Udenlandske investeringsforeninger placerer typisk midler i konvertible obligationer, der investeringsmæssigt betragtes som en hensigtsmæssig indgang til en egentlig aktieinvestering i et selskab.

De udenlandske investeringsforeninger kan være oprettet i EU-lande under tilsvarende lovgivning som i Danmark. Inden for EU har medlemsstaterne gennemført fælles regler, der netop muliggør, at en udenlandsk investeringsforening oprettet og godkendt i et andet EU-land kan markedsføre og sælge deres investeringsbeviser i et andet EU-land end hjemlandet eksempelvis Danmark.

Fastholdes den beskrevne afgiftsmæssige behandling af konvertible obligationer, synes der at foreligge en såkaldt skjult diskriminering og en tilsidesættelse af EU-forpligtelser.